

[Hölge.]

rigt også har set refereret i dagspressen, om, at lånet, der ikke gives som kontantlån, ikke vil bidrage til at holde krigen i gang. Der er for det første ingen garanti for, at produkterne fra danske cementfabrikker vil blive brugt til humanitær genopbygning. De kan jo stadig væk også bruges til kanonplatter. Der er for det andet også den mulighed, at lånet kan frigøre andre midler til at føre krig for.

Udenrigsministeren henviser til danske beskæftigelsesmuligheder hos F. L. Smidth. Det forekommer mig, at der må være andre måder at anvende danske skatteydermidler på end denne.

Jeg vil gerne udvide mit spørgsmål. Svenskerne forkærlighed for kommunistiske revolutionsbevægelser er velkendt. Jeg vil derfor gerne spørge udenrigsministeren, om de låneydelser, der her er tale om, har været drøftet på nordisk plan, og om der findes nordiske aftaler herom.

Stetter (KF):

Jeg har et spørgsmål, som er vigtigt ved vurderingen af rigtigheden af dette lån: vil udenrigsministeren på regeringens vegne fordømme Nordvietnams angrebskrig mod sit sydlige naboland?

Arentoft (FP):

Fra udenrigsministerens forrige periode som udenrigsminister er der jo nok mange, der kan huske, at udenrigsministeren var meget hurtig til at komme med erklæringer. F. eks. dengang det skete i Portugal, kom der allerede dagen efter en erklæring. Vi kender også udenrigsministerens forkærlighed for oprørsbevægelser og frihedsbevægelser Jordan rundt.

Det giver mig anledning til at stille to spørgsmål: er udenrigsministeren blevet mere moderat, siden der ikke er kommet nogen erklæring over for Nordvietnam for et klart brud på Parisaftalen af 1973? Billiger udenrigsministeren det, der sker i Sydvietnam i dag? Her var da i alt fald en lejlighed til at udtrykke en holdning ved at trække ansøgningen om de 150 mill. kr. tilbage, netop som hr. Hölge har anført det på grund af de stærkt ændrede forhold. Jeg tror også, at udenrigsministeren vil være enig med mig i, at i alt fald tidspunktet for

at fremsætte en ansøgning om 150 mill. kr. er meget uheldigt.

Udenrigsministeren (K. B. Andersen):

Jeg vil gerne svare hr. Arentoft og hr. Stetter om jeg så må sige under ét, fordi spørgsmålene jo nogenlunde gik på de samme emner.

Når jeg bliver spurgt, om jeg vil fordømme Nordvietnams angrebskrig, så vil jeg gerne sige: det har altid været dansk politik at fordømme erhvervelse af territorier ved vold, hvor det så end sker, og jeg vil gerne beklage, at de to parter i Vietnam har overtrådt Parisaftalerne, hvad begge parter har. Meget ville have set lykkeligere ud, om man fra syd ikke havde gjort det så stærkt lige efter de blev afsluttet, om man fra nord ikke havde gjort det, men det kan vi jo ikke andet end beklage.

Så blev der spurgt fra hr. Hölge, om der var nordiske aftaler. Det kan jeg sige nej til. Vi drøfter mange af disse ting på nordisk basis. Der er projekter, vi har fælles mere eller mindre, som det, hr. Arne Christiansen var inde på før, men her er der ikke tale om det, bl. a. fordi man i Sverige har en anden linje end vi har. Vi har denne afbalancerede linje, som man altså ikke føler sig forpligtet til fra svensk side.

Så sagde hr. Hölge, at ved en sådan bistand kunne man frigøre andre midler til krigsførelsen. Det er jo et argument, der gælder, jeg havde nær sagt desværre, kun alt for mange steder verden over. Det gælder også Sydvietnam, det tror jeg ikke, hr. Hölge vil benægte, det kan gælde lande andre steder i Asien, i Afrika osv.; det kan ikke forhindre, at vi ser det som en dansk opgave at gå ind i et bistandssamarbejde til fordel for civilbefolkningen.

Så vil jeg gerne lige vende tilbage til det, jeg ikke nåede at nævne før. Når hr. Hölge taler om to nationer. Nu kan jeg ikke inden for de 3 minutter, jeg har her, begynde at gennemgå Nordvietnams historie, men det, man somme tider glemmer, er, at da Ho Chi Minh i 1946 efter anden verdenskrig sluttede sin aftale med den franske regering om ét Vietnam efter en folkeafstemning, da var det lokale franske grupper, der rebellerede mod deres egen regering og skabte Saigonstyret. Altså sagen er ikke så vældig enkel sort-hvid, som man i disse dage, hvor vi alle